

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 759

гр. София, 23.01.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в закрито заседание на 23.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

като разгледа дело номер **2804** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Производството по делото е образувано по подадена от „Синкевица“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], чрез адв. М. срещу мълчалив отказ на главния архитект на Столична община за разрешаване изработването на проект за изменение на ПУП – за изграждане на паркинг в имот с идентификатор 68134.1932.2411 по подадено от жалбоподателя заявление вх. № САГ23-ГР00-74/12.01.2023 г.

В съдебно заседание, проведено на 18.01.2024 г., след представяне на заповед № САГ24-РА50-9/16.01.2024 г. на главния архитект на СО, съдържаща изричен отказ за разрешаване изработването на проект за изменение на ПУП – за изграждане на паркинг в имот с идентификатор 68134.1932.2411 по подадено от жалбоподателя заявление вх. № САГ23-ГР00-74/12.01.2023 г., съдът с определение № 3/18.01.2024 г. е прекратил производството по делото, като е преценил, че не е налице предмет на делото, доколкото заповедта не е връчена на жалбоподателя и той не е заявил оспорването ѝ.

В същото съдебно заседание, процесуалният представител на жалбоподателя е направил искане за присъждане на разноски по представен списък, в размер на 2 500,00 лв. за адвокатско възнаграждение за пред АССГ и ВАС, 1500,00 лв. адвокатско възнаграждение по частна жалба пред ВАС и 1250,00 лв. адвокатско възнаграждение по втората частна жалба пред ВАС, депозит за вещо лице в размер на 400 лв., държавни такси – 50 лв. пред АССГ, 300,00 лв. пред ВАС /по 150,00 лв. за всяко от двете частни жалби/. Процесуалният представител на ответника е направил възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Съдът е оставил произнасянето по разноските за закрито съдебно заседание.

С оглед изхода на спора, на жалбоподателя следва да се присъдят разноски. Това е

така, тъй като жалбата е подадена поради непроизнасянето на ответника в предвидения в закона срок, поради което и към датата на подаване на жалбата – 28.02.2023 г., както и до 16.01.2024 г. /една година от подаване на заявлението за разрешение/ е формиран мълчалив отказ по подаденото заявление. В случай, че органът се беше произнесъл в срок, то нямаше да се формира мълчалив отказ и съответно жалбоподателят не би оспорил такъв, а изричния отказ, а оттам и да направи необходимите разноски за заплащане на адвокатско възнаграждение, държавна такса за образуване на административно дело, както и разноски за вещо лице, предвид на това, че по делото се изслуша съдебно-техническа експертиза.

Фактът обаче, че на 16.01.2024 г., в хода на съдебното производство, преди първото по делото заседание, административният орган е издал изричен акт, означава, че с действията си е предизвикал образуването на делото и направените във връзка с него разноски. В настоящия случай, непроизнасянето на административния орган в срок е единствената причина за образуване на настоящото производство. Единствено неизпълнението на законовото задължение на органа за произнасяне в срок е причина за направените от заявителя разноски за държавна такса, адвокатско възнаграждение и вещо лице.

Отговорността за разноските в съдебното производство е обективна, невиновна отговорност. Фактическият състав, при който тя се поражда е съвкупност от следните юридически факти: неоснователно предизвикан правен спор, направени разноски за водене на делото по повод на този спор и съдебен акт, в полза на страната, която претендира разноските. В случая и трите предпоставки са налице – с непроизнасянето си в срок органът е предизвикал правния спор, разноските са направени и същите се дължат на жалбоподателя. На жалбоподателят, на основание чл. 226, ал.3 АПК се дължат и разноските, направени за оспорването на две прекратителни определения.

Жалбоподателят претендира 2500 лв. възнаграждение за пред настоящата инстанция, 1250,00 лв. за първата частна жалба и 1500,00 лв. за втората частна жалба. Процесуалният представител на ответника е направил възражение за прекомерност на възнаграждението. Поради това, на основание чл. 78, ал. 5 от ГПК, съдът следва да съобрази правната и фактическата сложност на делото, което не се отличава с голяма фактическа или правна сложност за този род дела. Заплатеното възнаграждение за пред АССГ в размер на 2500,00 лв. е над установения минимум в чл. 8, ал. 2, т.1 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения /ДВ, бр. 88 от 2022 г./, поради което съдът намира, че заплатеното адвокатско възнаграждение следва да се намалява като прекомерно до минималния размер от 1250,00 лв. По отношение на възнагражденията по двете частни жалби приложима е разпоредбата на чл. 11 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и същите са в минимален размер от 400 лв.,

тъй като жалбите са разглеждани в закрито заседание. Поради което и двете възнаграждения следва да бъдат намалени до размер от 400,00 лв.

Предвид изложеното, на жалбоподателя се дължат разноски в общ размер от 2800,00 лв. или 1250,00 лв. за адвокатско възнаграждение пред АССГ, 400 лв. депозит за вещо лице, 50 лв. държавна такса пред АССГ, две по 150,00 лв. за държавни такси по две частни жалби и две възнаграждения по 400,00 лв. за изготвяне на частните жалби.

Мотивиран от гореизложеното, Административен съд София-град, II отделение, 59 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСЪЖДА Столична община ДА ЗАПЛАТИ на „Синкевица“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК] сумата от 2 800,00 лв. представляващи направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение, държавна такса и депозит за вещо лице.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 7-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: